

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Toma Nadejda

Judecători - Cobzac Elena, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie și Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Velciuc Iacov xxxx născut la data de xxxxx,
originar și domiciliat în satul xxxxxx raionul xxxxx*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.01.2016-02.03.2017 (prima instanță);
2. 30.03.2017-27.04.2017 (instanța de apel);
3. 17.07.2017-24.10.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 27.11.2017-23.01.2018 (instanța de apel rejudecare);
5. 17.04.2018- 29.05.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 02 martie 2017, Velciuc Iacov a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, în temeiul art. 332 alin.(2), 391 alin.(2) Cod de procedură penală, în privința lui Velciuc Iacov s-a dispus încetarea procesului penal pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție.

1.2 Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Velciuc Iacov, la 27 noiembrie 2015, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliul comun din satul Coștangalia raionul Cantemir împreună cu părinții săi Velciuc Vasili și Moșneag Sofia care, în corespundere cu prevederile art. 133¹ Cod penal, sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, în mod intenționat i-a aplicat lui Velciuc Vasili mai multe lovituri cu pumnul în față, în piept și cu o bărdiță l-a lovit de două ori în regiunea capului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.250 din 03 decembrie 2015, vătămări corporale ușoare și neînsemnate, sub formă de plăgi tăiate în regiunea temporo-parietală și parieto-occipitală pe dreapta cu lezarea periostului osului temporal, cu tumifiere și echimoză a țesuturilor moi în jur și echimoză în jurul ochiului drept, totodată amenințându-l cu moartea, existând pericolul realizării acestei amenințări.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului a fost calificată *de drept* de către instanță în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății.

Tot el, Velciuc Iacov, a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală pentru faptul că, la 27 noiembrie 2015, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliul comun din satul Coștangalia raionul Cantemir împreună cu părinții săi Velciuc Vasili și Moșneag Sofia care, în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal, sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, în mod intenționat a numit-o pe Moșneag Sofia cu cuvinte necenzurate, a trântit-o jos și i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele peste tot corpul, cauzându-i dureri fizice, după care a stricat geamurile de la ușile casei și vesela de bucătărie, prin ce a cauzat un prejudiciu material considerabil.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Velciuc Iacov au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu material.

Instanța, reținând modificările operate prin Legea nr.196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, a conchis că aceste acțiuni nu constituie infracțiune de violență în familie, ci o contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional, din care motiv a încetat procesul penal pe acest capăt de învinuire în temeiul art. 332 alin.(2) Cod de procedură penală.

2. Împotriva sentinței a declarat *apel* procurorul, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care I. Velciuc să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 80 lei, ce urmează a fi achitată pe contul SMLR Cantemir și pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 3666 lei, ce urmează a fi achitată pe contul Secției Investigații biologice a Centrului de Medicină Legală a Ministerului Sănătății.

2.1 În argumentarea soluției date procurorul a invocat că, instanța pe capătul de învinuire a lui I. Velciuc în baza art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, corect a apreciat situația de drept și, în temeiul art. 332 alin. (2), 391 Cod de procedură penală, a încetat procesul penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție, iar cât privește învinuirea adusă inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, aceasta a fost cu certitudine demonstrată prin declarațiile părților vătămate V. Velciuc, S. Moșneag, care au fost eronat apreciate de instanță, din care rezultă că inculpatul a inițiat un conflict cu părinții lui și i-a amenințat cu omorul, iar în continuarea acțiunilor sale a luat o secură și în mod intenționat i-a aplicat tatălui său V. Velciuc două lovituri în regiunea capului, în urma căruia putea surveni decesul acestuia, loviturile fiind aplicate în regiunea vitală a corpului uman, în cap, și doar din cauze independente de voința inculpatului nu a survenit decesul părții vătămate; - nu s-a ținut cont de acțiunile inculpatului, de vârsta înaintată a victimei, de starea ei de sănătate precară și de faptul că după aplicarea

loviturilor aceasta a căzut la pământ, a considerat că partea vătămată a decedat și l-a lăsat în pace, după care a ieșit în stradă cu bărdița la spate după mama sa; - instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului S. Grosu; - instanța nu a luat în considerație de circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpat, care a fost comisă față de membrii familiei cu care locuiește împreună și că aflarea lui la libertate creează pericol real pentru viața acestora.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 aprilie 2017, a fost admis, din alte motive, apelul declarat de procuror, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui Velciuc Iacov s-a încetat procesul penal în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională și în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

Totodată, s-a respins cerința procurorului în partea încasării cheltuielilor de judecată în sumă de 80 lei pentru efectuarea expertizei medico-legală nr. 250 din 03.12.2015 și în sumă de 3666 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr.903 din 11.01.2016.

3.1. Instanța de apel a constatat că Velciuc Iacov, la 27 noiembrie 2015, în jurul orei 17.00, aflându-se la domiciliul comun din satul Coștangalia raionul Cantemir împreună cu părinții săi Velciuc Vasili și Moșneag Sofia, care sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, în mod intenționat i-a numit pe ambii cu cuvinte necenzurate, a trântit-o jos pe Moșneag Sofia și i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele peste corp, cauzându-i dureri fizice, iar lui Velciuc Vasili i-a aplicat cu mâinile mai multe lovituri în diverse părți ale corpului și cu o bărdiță în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale ușoare.

Apreciind probele administrate în cauza penală, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția lui Velciuc Iacov în privința lui Moșneag Sofia în săvârșirea contravenției prevăzute de art.78¹ Cod contravențional - maltratarea și alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru de familie, care au provocat vătămarea neînsemnată a integrității corporale, iar în privința lui Velciuc Vasili - în săvârșirea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod contravențional - vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că susține concluziile primei instanțe, prin care acțiunile inculpatului pe episodul părții vătămate S. Moșneag au fost reîncadrate din prevederile art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal în cele ale art.78¹ Cod contravențional, deoarece prin Legea nr.196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, din prevederile art. 201¹ alin.1) Cod penal au fost excluse calificativele „*manifestată verbal, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu moral*”, iar pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale, a fost introdusă răspunderea contravențională, în temeiul art.78¹ Cod contravențional,

astfel că legea penală nouă, apărută după ce a fost comisă fapta imputată inculpatului, este mai favorabilă pentru inculpatul V. Velciuc, deoarece îi ameliorează situația. Însă, pe acest capăt de învinuire, instanța, deși a indicat că fapta persoanei constituie o contravenție, nu a indicat contravenția constatată în acțiunile lui I. Velciuc.

Cât privește învinuirea adusă inculpatului în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal, care se critică prin apel de către procuror, instanța de apel, verificând probele examinate de prima instanță, prin cercetarea lor, și anume declarațiile inculpatului I. Velciuc, a părților vătămate V. Velciuc și S. Moșneag, a martorilor M. Moșneag, S. Grosu, cât și probele scrise - procesele-verbale de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 27.11.2015, de cercetare la fața locului din 27 și 28.11.2015, rapoartele de expertiză medico-legală nr.250 și 903 din 03.12.2015 și 11.01.2016, a conchis că prima instanță just a concluzionat că acțiunile lui I. Velciuc nu întrunesc indicii calificativi a infracțiunii prevăzute de art. 27,145 alin.(1) Cod penal, însă incorect a reîncadrat aceste acțiuni în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, deoarece latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii date este total diferită față de cea pentru care a fost învinuit inculpatul, și infracțiunea dată nu a constituit obiectul urmăririi penale și nu se suprapune ca conținut cu infracțiunea incriminată, care nu i-a fost adusă la cunoștință lui I. Velciuc, prin ce se diminuează dreptul inculpatului la un proces echitabil, esența căruia constă în asigurarea respectării principiilor fundamentale ale oricărui proces, și anume principiul contradictorialității și dreptului la apărare.

Totodată, verificând argumentele procurorului expuse în apel cu probele administrate, instanța de apel a conchis că pe acest capăt de învinuire lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate, care este caracterizată prin intenția directă a infracțiunii, persoana conștientizează și acționează în vederea survenirii morții părții vătămate, dorind acest fapt, ce la caz nu a fost demonstrat, ci s-a confirmat comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod contravențional.

Astfel, instanța de apel a reținut că esențial pentru încadrarea juridică a faptei inculpatului, după caz, în tentativă de omor calificat în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, este stabilirea formei și modalității vinovăției cu care a fost săvârșită fapta. În cazul tentativei de omor inculpatul trebuie să acționeze cu intenția de ucidere. Este adevărat că obiectul folosit de către inculpat și partea corpului care a suferit leziunile corporale indică asupra pericolului care putea fi provocat părții vătămate, însă și în acest caz, făptuitorul trebuie să acționeze cu intenția de omor, ceea ce nu a fost dovedit.

Instanța a reținut că aspectele privind modul în care s-a produs lovirea părții vătămate de către inculpat au fost confirmate prin declarațiile părții vătămate V. Velciuc, cât și de constatările medico-legale, fiind certă împrejurarea că inculpatul a aplicat două lovituri cu o bărdiță în zona capului părții vătămate, cauzându-i leziuni corporale ușoare, dar acesta nu au fost aplicate cu mare intensitate, în caz contrar leziunile cauzate erau să fie cu mult mai grave. Astfel, instanța, reținând toate circumstanțele cauzei, a conchis că nu s-a dovedit că inculpatul ar fi urmărit suprimarea vieții părții vătămate și nu a acceptat posibilitatea producerii unui asemenea rezultat, ci doar a vătămării victimei, fiindcă la caz nu au existat circumstanțe care ar fi întrerupt acțiunile inculpatului și nu au existat cauze independente de voința inculpatului, care l-ar fi împiedicat pe acesta în realizarea acțiunilor menite să producă efectul omorului, prevedere stipulată de art. 27 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a căzut de acord cu constatările făcute de prima instanță, care a respins afirmațiile procurorului, precum că I. Velciuc nu și-a dus intenția de omor a lui V. Velciuc până la capăt datorită faptului că ultimul a fugit de la locul faptei, deoarece cert s-a dovedit că partea vătămată nu a fost urmărită de inculpat și dacă acesta ar fi dorit să omoare partea vătămată, ar fi putut să o facă, însă nu a admis asemenea acțiuni.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul procurorului, precum că prima instanță nu a luat în considerație declarațiile părților vătămate V. Velciuc și S. Moșneag, prin care se demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, deoarece, în instanță atât V. Velciuc, cât și S. Moșneag, nu au declarat că inculpatul a urmărit intenția de a-l omorî pe V. Velciuc, această afirmație nu se deduce nici din declarațiile date de părțile vătămate în cadrul urmăririi penale.

Respinsă de instanță a fost și solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 80 lei și 3666 lei, pe motiv că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul de stat.

4. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat *recurs ordinar* procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând că instanța a dat apreciere incorectă probelor administrate fără a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apel, referindu-se la aceleași motive ce sunt redată la pct. 3 al prezentei decizii, suplimentar invocând că instanța nu a dat apreciere declarațiilor martorului S. Grosu, care a declarat că a văzut în mâna inculpatului o secure; - instanța deși a descris probele prezentate spre cercetare la pag. 9 a deciziei, însă nu le-a dat o careva apreciere în coroborare cu alte probe, potrivit art.101 Cod de procedură penală; - dispozitivul deciziei este expus neclar, deoarece instanța a admis din alte motive apelul procurorului, dar a casat sentința și prin rejudecarea cauzei a pronunțat o nouă hotărâre; - instanța deși a constatat că lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal, a încetat procesul penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art.78 alin.(2) Cod contravențional și incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile judiciare, care urmau a fi soluționate potrivit art.229 alin.(1) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 octombrie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui Velciuc Iacov și dispusă rejudecarea cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea soluției adoptate, Colegiul a constatat, că concluzia instanței de apel referitor la constatarea faptei pe episodul părții vătămate V. Velciuc, nu corespunde cu încadrarea acțiunilor de care a fost recunoscut vinovat inculpatul în baza art.78 alin.(2) Cod penal, ceea ce contravine prevederilor art. 394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, conform cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se

locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

În sensul celor relatate mai sus, Colegiul penal a mai reținut și o altă circumstanță invocată de instanța de apel referitor la faptul că prima instanță nejustificat a reîncadrat acțiunilor inculpatului I. Velciuc din prevederile art. 27,145 alin.(2) Cod penal în cele ale art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, pe motiv că latura subiectivă a infracțiunilor diferă, în primul caz se urmărește cauzarea decesului victimei, iar în al doilea caz se urmărește cauzarea vătămării corporale ușoare a integrității corporale a unui membru de familie, de către alt membru de familie.

Rezumând situația de fapt, Colegiul penal a atestat că, instanța face concluzii contradictorii, deoarece încadrând fapta lui I. Velciuc în baza art.78 alin.(2) Cod penal, reține că "V. Velciuc și S. Moșneag sunt membrii de familie și, în urma loviturilor, lui V. Velciuc i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare".

Colegiul penal a considerat pripită constatarea instanței de apel pe acest capăt de acuzare, că fapta penală prevăzută de art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal nu a constituit obiectul urmăririi penale, nu se suprapune ca conținut cu infracțiunea incriminată, fără a analiza învinuirea adusă inculpatului, în raport cu circumstanțele reale ale cauzei.

Totodată, Colegiul a constatat, că instanța de apel nu a dat o analiză obiectivă faptei pentru săvârșirea căreia inculpatul a fost pus sub învinuire în baza art.27,145 alin.(2) Cod penal, descrisă și la pct.2 al deciziei, din care reiese că victima infracțiunii, în corespundere cu art.133¹ Cod penal, este membru al familiei făptuitorului.

La fel, instanța urma să constate cert dacă acțiunile inculpatului au fost sau nu îndreptate anume spre curmarea vieții părții vătămate V. Velciuc, ținând cont de faptul că acesta la aplicarea loviturilor părții vătămate a folosit o bărdiță, și care au fost cauzele independente de voința lui ce l-au împiedicat să-și ducă intenția până la capăt, reieșind din circumstanțele reale constatate în cauză.

În concluzie, Colegiul penal a constatat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea contestată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, eroare de drept cuprinsă de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, deoarece eroarea dată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 ianuarie 2018 a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Todos Victor, casată parțial sentința în partea încetării procesului penal pe art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a fost încetat procesul penal în privința inculpatului Velciuc Iacov pe capătul de învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional.

Prin aceeași decizie, a fost încetat procesul contravențional în privința inculpatului Velciuc Iacov în baza art. 78¹ Cod contravențional, dat fiind faptul că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

În rest, sentința judecătoreiei Cahul sediul Cantemir din 02 martie 2017, a fost menținută.

6.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a concluzionat că, având în vedere faptul că, componența de infracțiune prevăzută la art.201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, incriminată inculpatului Velciuc Iacov, a fost modificată și la moment faptele acestuia nu mai constituie infracțiune prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, ci întrunesc indicii contravenției prevăzute de art.78¹ Cod contravențional, acțiunile inculpatului Velciuc Iacov din data de 27 noiembrie 2015 pe faptul maltratării mamei sale Moșneag Sofia au fost reîncadrate din prevederile art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal în art.78¹ Cod contravențional, cu aplicarea art. 30 Cod contravențional a fost liberat de răspundere contravenientul.

Totodată instanța de apel a concluzionat, că necătînd la faptul că încadrarea juridică de către organul de urmărire penală a acțiunilor lui Velciuc Iacov în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, acest fapt nu și-a găsit confirmare în acțiunile inculpatului Velciuc Iacov.

Colegiul judiciar a reținut că, în speță lipsește latura subiectivă, care este caracterizată prin intenția directă a infracțiunii, persoana conștientizează și acționează în vederea survenirii morții părții vătămate, dorind acest fapt. În cazul dat, însă, nu a fost demonstrat prin probe săvârșirea infracțiunii de tentativă de omor, ci s-a confirmat comiterea contravenției prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, conform indicilor: *„Acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale și a sănătății”*, circumstanțe constatate la examinarea cauzei în instanța de apel în consecință, instanța a constatat că, la caz nu au existat circumstanțe care au întrerupt acțiunile inculpatului și nu au existat cauze independente de voința inculpatului, care l-ar fi împiedicat pe acesta în realizarea acțiunilor menite să producă efectul omorului, prevedere stipulată de art.27 Cod penal.

În opinia instanței de apel, acțiunile inculpatului pe episodul cu Velciuc Vasili nu cad sub incidența semnelor infracțiunii prevăzute de art.27,145 alin. (1) Cod penal și, corect au fost reîncadrate de către instanța de fond în prevederile art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, constatînd, că nu s-a confirmat intenția inculpatului de omor, iar acel fapt, că inculpatul l-a lovit pe tatăl său cu bărdița, în cap de două ori, nu dovedește intenția acestuia de omor, constatînd, că acesta a renunțat benevol la săvârșirea infracțiunii de omor, or, în rezultat, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate.

6.2.De asemenea, instanța de apel a conchis asupra necesității admiterii apelului declarat, casarea parțială a sentinței, în partea încetării procesului penal pe art. 201¹ al. 2 lit. a) Cod penal cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu încetarea procesului contravențional în privința inculpatului Velciuc Iacov în baza art. 78¹ Cod contravențional, dat fiind faptul că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

De rînd cu aceasta colegiul judiciar a considerat neîntemeiate cerințele procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 80 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 250 din 03.12.2015, ce urmează a fi achitată pe contul SMLR Cantemir și în sumă de 3666 lei, costul expertizei medico-legale nr. 903 din 11.02.2016, ce urmează a fi achitată pe contul Secției Investigații Biologice a Centrului de Medicină Legală a Ministerului Sănătății, totodată a stabilit, că expertizele menționate au fost dispuse de către organul de urmărire penală prin actul corespunzător-

ordonanță, iar norma procesual penală sus citată prevede că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) art.143 CPP se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

7. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de sta, procuror în procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 ianuarie 2018 cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

7.1 În susținerea recursului declarat procurorul a indicat, că:

- instanța de apel n-a dat apreciere și nu s-a expus asupra declarațiilor părții vătămate Moșneag S. care în cadrul urmăririi penale a declarat că fiul ei Iacov îi amenința că îi taie cu motoferăstrăul, a zis că merge să-l omoare pe tatăl său și apoi se întoarce la ea și în acel moment l-a văzut pe Iacov cu o secure în mână deplasându-se spre încăperea unde se afla Velciuc Vasili. Ea a alergat la vecinul său Grosu Vasile unde striga după ajutor și atunci a ieșit în stradă Grosu Serghei, și spre acesta venea Iacov care avea în mână securea și l-a întrebat unde este mama sa, după care s-a întors în gospodărie de unde se auzea cum strica geamurile. Când se afla la poarta gospodăriei cet. Grosu Serghei, acolo prin grădină venise și concubinul său Vasile care era însângerat în regiunea capului și pe față (f.d.35-36).

- declarațiilor părții vătămate Velciuc V. în cadrul urmăririi penale a declarat că la data de 27.11.2015, fiul Iacov a ieșit din casă și a venit la el și la ușa bucătăriei l-a lovit din nou cu pumnul în față și l-a doborât în coridorul unde continua să-l lovească, și atunci a găsit în preajmă o secure cu care l-a lovit de două ori în regiunea capului. În timp ce era lovit cu bărdița, fiul său îi spunea că tot un îi face capătul. Declară că nu a văzut cu ce parte a securii a fost lovit, însă după leziunile obținute și explicațiile medicilor care susțineau că una din răni are o lungime de 6-7 cm și a fost creată posibil cu lama securii. Prin sintagma "tot una îi face capătul" rostită de Velciuc Iacov în momentul aplicării loviturii cu securea lui Velciuc Vasili se înțelege voința și intenția acestuia de a-l omorî pe Velciuc Vasile (f.d.41-42).

- declarațiilor martorului Moșneag Mariana care a declarat că deseori mătușa Sofia i-a comunicat că feciorul ei Velciuc Iacov când servește băuturi alcoolice este foarte agresiv face scandaluri și sare la bătaie la ea și la soțul ei, ultima dată chiar la data de 22.11.2015 a telefonat la ei acasă și a comunicat faptul că Iacov face scandal. La data de 27 noiembrie 2015 seara pe la orele 17.00 a telefonat consăteana Cioroi Nadejda care locuiește vis-a-vi de familia Velciuc care a comunicat că Iacov face scandal și sare la bătaie la părinții lui cu o secure. Atunci cu concubinul Tanase Nicolae s-a deplasat acasă la ei să vadă ce s-a întâmplat. În timpul dat Iacov Velciuc se afla acasă unde din stradă se auzea diferite zgomote acesta stricând geamurile de la ușile casei. Din discuții, mătușa i-a explicat că Iacov fiind servit a provocat un scandal în urma căruia a trântit-o jos și a lovit-o cu picioarele ulterior l-a bătut și pe soțul ei și l-a lovit cu securea în regiunea capului de mai multe ori. Poliția l-a reținut pe Iacov Velciuc care continua să se adreseze cu amenințări în adresa mamei sale că totuna va scăpa de pușcărie și când revine va fi mai rău (f.d.50).

- la fel, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor procurorului din apel, precum că:

- *toporul reprezintă un obiect care fiind aplicat poate cauza moartea unei persoane și în cazul dat putea surveni decesul lui Velciuc Vasili, cu atât mai mult că loviturile au fost aplicate de Velciuc Iacov în regiunea vitală a corpului uman, a capului și a fost aplicat cu lama securii;*

- *din cauze independente de voința inculpatului Velciuc Iacov nu a survenit decesul lui Velciuc Vasili;*

- *în atingerea scopului propus, acela de al omorî pe Velciuc Vasili, Velciuc Iacov a întreprins toate măsurile și acțiunile ce au depins de el, inițial i-a aplicat câteva lovituri în regiunea feții lui Velciuc Vasili în scopul de al dezechilibra și al pune în situația de nu putea să se apere, la realizarea acțiunilor sale infracționale a ținut cont de vârsta înaintată a victimei, starea ei de sănătate precară și în acest sens după aplicarea loviturilor cu toporul, văzîndu-l pe Veciuc Vasili căzut la pământ a conștientizat că dânsul a decedat și l-a lăsat în pace, cătând;*

- au fost lăsate fără o apreciere declarațiile martorului Grosu Serghei care a declarat că l-a văzut pe Velciuc Iacov că avea o secure, înțelegând că dorește să o aplice față de mama sa. Ulterior, Velciuc Iacov avînd securea la el nu și-a putut duce până la capăt acțiunile sale de omor a tatălui său Velciuc Vasili întrucît acesta a reușit să fugă de la locul faptei la vecinul său Grosu Serghei;

- instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiilor părților vătămate Velciuc Vasili și Moșneag Sofia care au fost date în ședință de judecată, nu corespund realității și au avut drept scop dezvinovățirea lui Velciuc Iacov întrucît aceștia sunt părinții inculpatului;

- nu a dat apreciere probelor separat, de la pagina 5 din decizia instanței de apel și nici o apreciere a acestor probe în coroborare cu alte probe, așa cum stipulează art.101 Codul de procedură penală;

- decizia instanței de apel privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la prevederile art.201/1 al.(2) lit. a) Cod penal la contravenție prevăzută la art.78/1 Cod contravențional este ilegală, or, art. 78/1 Cod contravențional nu poate fi aplicat în cauza dată, în ipoteza aplicării legii contravenționale în timp, or, până la modificarea art.201/1 Cod penal prin Legea nr. 196 din 28 iulie 2016, erau incidente prevederile art.78 alin.(1) Cod contravențional, care prevedeau răspunderea contravențională în formă generală pentru acțiunile violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale;

- a fost respinsă cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, indică acuzarea că nu este o soluție procesuală, deplină și legală, indicând că instanța de apel, nu a soluționat corect chestiunea legată de cheltuieli judiciare.

Astfel, analizând materialele dosarului penal, sentința instanței de fond și decizia motivată a instanței de apel, consideră procurorul, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, temeuri pentru recurs prevăzute în art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Codul de procedură penală, și în legătura cu această solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, ori faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

Conform art. 436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

8.1.După cum rezultă din actele cauzei, procurorul declarând apel împotriva sentinței a solicitat casarea parțială a acesteia în partea învinuirii aduse inculpatului în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal. Totodată, fiind de acord cu soluția primei instanțe pe episodul părții vătămate S. Moșneag, privind încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire pe art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, deoarece fapta inculpatului constituie o contravenție.

Colegiul judiciar judecând apelul procurorului în partea învinuirii aduse inculpatului în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, l-a considerat nefondat, susținând

soluția adoptată de instanța de fond, reținând, că, în speță lipsește latura subiectivă, care este caracterizată prin intenția directă a infracțiunii, persoana conștientizează și acționează în vederea survenirii morții părții vătămate, dorind acest fapt, motivând, că în cazul dat, nu a fost demonstrat prin probe săvârșirea infracțiunii de tentativă de omor, ci s-a confirmat comiterea contravenției prevăzută de art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, la caz nu au existat circumstanțe care au întrerupt acțiunile inculpatului și nu au existat cauze independente de voința inculpatului, care l-ar fi împiedicat pe acesta în realizarea acțiunilor menite să producă efectul omorului, prevedere stipulată de art.27 Cod penal.

În opinia Colegiului judiciar acțiunile inculpatului pe episodul cu Velciuc Vasili nu cad sub incidența semnelor infracțiunii prevăzute de art. 27,145 alin.(1) Cod penal și, corect au fost reîncadrate de către instanța de fond în prevederile art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, respingând argumentele procurorului, din apel, motivând, că nu s-a confirmat intenția inculpatului de omor, iar acel fapt, că inculpatul l-a lovit pe tatăl său cu bărdița, în cap de două ori, nu dovedește intenția acestuia de omor, constatând, că acesta a renunțat benevol la săvârșirea infracțiunii de omor, or, în rezultat, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate.

Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele recurentului, Colegiul penal atestă că, instanța de apel n-a dat apreciere tuturor probelor și argumentelor procurorului din apel și anume:

- *declarațiilor părții vătămate Moșneag S. care în cadrul urmăririi penale a declarat că: " fiul ei Iacov îi amenința că îi taie cu motoferăstrăul, a zis că merge să-l omoare pe tatăl său și apoi se întoarce la ea și în acel moment l-a văzut pe Iacov cu o secure în mână deplasându-se spre încăperea unde se afla Velciuc Vasili. Ea a alergat la vecinul său Grosu Vasile și când se afla la poarta gospodăriei cet. Grosu Serghei, acolo prin grădină venise și concubinul său Vasile care era însângerat în regiunea capului și pe față (f.d.35-36)";*

- *declarațiilor părții vătămate Velciuc V. în cadrul urmăririi penale a declarat că la data de 27.11.2015, fiul Iacov a ieșit din casă și a venit la el și la ușa bucătăriei l-a lovit din nou cu pumnul în față și l-a doborât în coridorul unde continua să-l lovească, și atunci a găsit în preajmă o secure cu care l-a lovit de două ori în regiunea capului. în timp ce era lovit cu bărdița,fiul său îi spunea că tot un îi face capătul. Declară că nu a văzut cu ce parte a securii a fost lovit,însă după leziunile obținute și explicațiile medicilor care susțineau că una din răni are o lungime de 6-7 cm și a fost creată posibil cu lama securii. Prin sintagma "tot una îi face capătul" rostită de Velciuc Iacov în momentul aplicării loviturii cu securea lui Velciuc Vasili se înțelege voința și intenția acestuia de a-l omorî pe Velciuc Vasili (f.d.41-42).*

- *declarațiilor martorului Moșneag Mariana care a declarat că deseori mătușa Sofia i-a comunicat că feciorul ei Velciuc Iacov când servește băuturi alcoolice este foarte agresiv face scandaluri și sare la bătaie la ea și la soțul ei, ultima dată chiar la data de 22.11.2015 a telefonat la ei acasă și a comunicat faptul că Iacov face scandal. La data de 27 noiembrie 2015 seara pe la orele 17.00 a telefonat consăteana Cioroi Nadejda care locuiește vis-a-vi de familia Velciuc care a comunicat că Iacov face scandal și sare la bătaie la părinții lui cu o secure. Atunci cu concubinul Tanase*

Nicolae s-a deplasat acasă la ei să vadă ce s-a întâmplat. În timpul dat Iacov Velciuc se afla acasă unde din stradă se auzea diferite zgomote acesta stricând geamurile de la ușile casei. Din discuții, mătușa i-a explicat că Iacov fiind servit a provocat un scandal în urma căruia a trântit-o jos și a lovit-o cu picioarele ulterior l-a bătut și pe soțul ei și l-a lovit cu securea în regiunea capului de mai multe ori, când a venit ultimii se aflau la vecinul sau Grosu Serghei. Poliția l-a reținut pe Iacov Velciuc care continua să se adreseze cu amenințări în adresa mamei sale că totuna va scăpa de pușcărie și când revine va fi mai rău (f.d.50).

Totodată, instanța de apel nu a dat răspuns la argumentele procurorului precum că, „toporul reprezintă un obiect care, fiind aplicat, poate cauza moartea unei persoane și în cazul dat putea surveni decesul lui Velciuc Vasilăie, cu atât mai mult că loviturile au fost aplicate de Velciuc Iacov în regiunea vitală a corpului uman, a capului și a fost aplicat cu lama securii, iar decesul lui Velciuc Vasili nu a survenit din cauze independente de voința inculpatului Velciuc Iacov;

- în atingerea scopului propus, acela de al omorî pe Velciuc Vasili, Velciuc Iacov a întreprins toate măsurile și acțiunile ce au depins de el, inițial i-a aplicat câteva lovituri în regiunea feții lui Velciuc Vasili în scopul de al dezechilibra și al pune în situația de nu putea să se apere, la realizarea acțiunilor sale infracționale a ținut cont de vârsta înaintată a victimei, starea ei de sănătate precară și în acest sens după aplicarea loviturilor cu toporul văzîndu-l pe Veciuc Vasili căzut la pământ a conștientizat că dânsul a decedat și l-a lăsat în pace”.

La fel, instanța de apel nu a dat nici o apreciere declarațiile martorului Grosu Serghei care a declarat că „l-a văzut pe Velciuc Iacov că avea o secure, înțelegând că dorește să o aplice față de mama sa. Ulterior, Velciuc Iacov având securea la el nu și-a putut duce până la capăt acțiunile sale de omor a tatălui său Velciuc Vasili întrucât acesta a reușit să fugă de la locul faptei la vecinul său Grosu Serghei”, circumstanțe, care au fost lăsate fără răspuns, necătfînd la faptul, că instanța de fond, acceptând declarațiile acestor martori, inclusiv cele date la urmărirea penală, punându-le la baza soluției adoptate, a omis să aprecieze declarațiile acestor martori, în acea parte că părțile vătămate, inclusiv Vasili Velciuc, după ce a fost lovit de fecior cu bărdița în cap, s-au ascuns de la inculpat, care î-i căuta, ieșind în drum după ei cu bărdița în mînă (f.d.50).

Instanța de apel, acceptând soluția instanței de fond, a reținut aceleași circumstanțe, respingând argumentele procurorului după cum a motivat și prima instanță, și-a argumentat contradictoriu soluția, or, constatând, că inculpatul Velciuc Iacov, intenționat i-a aplicat tatălui Vasili Velciuc mai multe lovituri cu pumnul în față și în piept și cu o bărdiță de două ori în regiunea capului, amenințându-l cu moartea, existând pericolul realizării acestei amenințări, constată, că inculpatul a renunțat benevol la comiterea omorului tatălui, deoarece după aplicarea loviturilor cu bărdița, acesta a continuat să strice ferestrele, iar partea vătămată a plecat la vecinul Grosu Serghei, după ce inculpatul a renunțat la comiterea omorului, motivând, cu vârsta părții vătămate, declarațiile părților vătămate Velciuc Vasili și Moșneag Sofia, date în ședință de judecată, care și-au modificat declarațiile, invocând, că nu doresc ca inculpatul să fie pedepsit (f.d.35-36 v.1).

Totodată, se constată, că instanța de apel, nu și-a argumentat poziția respingerii declarațiilor date la urmărirea penală a părților vătămate și martorilor, care le-au

confirmat parțial în instanța de fond, a omis să se expună în decizie asupra probelor scrise, prezentate de acuzare, și anume: *procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 27.11.2015, f. d. 4, procesului-verbal de cercetare la fața locului din 27.11.2015, f. d. 5-6, procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28.11.2015, f. d. 27-28, rapoartelor de expertiză medico-legală nr.250 din 03.12.2015, f. d. 75-76, și nr. 903 din 11.01.2016, f. d. 117-119, declarațiilor martorului Moșneagu Mariana (f.d.50).*

Instanța de apel urma să constate cert dacă acțiunile inculpatului au fost sau nu îndreptate anume spre curmarea vieții părții vătămate V. Velciuc, ținând cont de faptul că acesta la aplicarea loviturilor părții vătămate a folosit o bărdiță, și care au fost cauzele independente de voința lui ce l-au împiedicat să-și ducă intenția până la capăt, reieșind din circumstanțele reale constatate în cauză.

În concluzie, Colegiul penal constată că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea contestată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, eroare de drept cuprinsă de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, deoarece eroarea dată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Mai mult ca atât, Colegiul lărgit constată că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 436 alin.(2) Cod de procedură penală, or, aceasta la adoptarea hotărârii sale, nu s-a expus asupra indicațiilor instanței de recurs din pct. 6 a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 octombrie 2017 și anume: ” *instanța de apel nu a dat o analiză obiectivă faptei pentru săvârșirea căreia inculpatul a fost pus sub învinuire în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal, descrisă și la pct.2 al deciziei, din care reiese că victima infracțiunii, în corespundere cu art.133¹ Cod penal, este membru al familiei făptuitorului; instanța urma să constate cert dacă acțiunile inculpatului au fost sau nu îndreptate anume spre curmarea vieții părții vătămate V. Velciuc, ținând cont de faptul că acesta la aplicarea loviturilor părții vătămate a folosit o bărdiță, și care au fost cauzele independente de voința lui ce l-au împiedicat să-și ducă intenția până la capăt, reieșind din circumstanțele reale constatate în cauză.* ”

8.2. Argumentele recurentului privind netemeinicia soluției adoptate de instanța de apel privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la prevederile art.201/1 al.(2) lit. a) Cod penal la contravenție prevăzută la art.78/1 Cod contravențional, pe episodul în privința mamei sale Moșneag Sofia, Colegiul penal lărgit le consideră întemeiate, decizia contestată, fiind contrară prevederilor art. 8, 10 Cod penal, urmează să fie casată cu remiterea cauzei și în această parte la rejudecare, din următoarele considerente.

Astfel se reține, că inculpatul Velciuc Iacov, a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală pentru faptul că, la 27 noiembrie 2015, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliul comun din satul Coștangalia raionul Cantemir împreună cu părinții săi Velciuc Vasili și Moșneag Sofia care, în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal, sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, în mod intenționat a numit-o pe Moșneag Sofia cu cuvinte necenzurate, a trântit-o jos și i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele peste tot corpul, *cauzându-i dureri fizice*, după care a stricat geamurile de la ușile casei și vesela de bucătărie, prin ce a cauzat un *prejudiciu material considerabil*.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Velciuc Iacov pe acest episod, au fost încadrate în baza art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu material.

Instanța de fond, reținând modificările operate prin Legea nr.196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, a conchis că aceste acțiuni nu constituie infracțiune de violență în familie, ci o contravenție prevăzută de art.78¹ Cod contravențional, din care motiv a încetat procesul penal pe acest capăt de învinuire în temeiul art. 332 alin.(2) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul judiciar, a casat sentința în această parte, constatând, fapta imputată inculpatului, ca dovedită încadrând acțiunile acestuia în baza art.78/1 Cod contravențional, motivând, că conform modificărilor operate în art. 201/1 al. 2 lit. a) Cod penal din 16.09.2016, la moment faptele acestuia nu constituie infracțiune de violență în familie, ci o contravenție prevăzută de art.78¹ Cod Contravențional, iar în temeiul art. 332 alin.(2), 391 alin.(2) Cod de procedură penală, în privința lui Velciuc Iacov s-a dispus încetarea procesului penal pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art.78/1 Cod Contravențional, cu încetarea procesului contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

La adoptarea soluției menționate, instanța de apel, n-a ținut cont de principiile de bază ale legislației penale, și anume: de principiul acțiunii legii penale în timp, prevăzut de art. 8 Cod penal, conform căruia se exclude posibilitatea tragerii la răspundere penală a unei persoane pentru o faptă care nu era considerată infracțiune la momentul săvârșirii ei sau aplicarea față de ea a unei pedepse neprevăzute de lege în momentul comiterii faptei.

În așa mod, acțiunile persoanelor care au săvârșit fapte de violență în familie până la intrarea în vigoare a Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, urmează a fi calificate potrivit prevederilor legii în vigoare la momentul comiterii faptei.

Totodată, urmează a se avea în vedere și prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin sintagma „în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea” se are în vedere orice prevedere legală nouă care, prin aplicarea sa, în orice mod ar crea o situație mai favorabilă persoanei față de situația prevăzută de legea în vigoare la momentul comiterii faptei.

Față de cele ce preced, având în susținere prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, raportate la prevederile art. art. 275 pct. 9), 285 alin. (2) al aceluiași Cod, se reține, că în virtutea principiului retroactivității legii penale noi, procesele penale în privința persoanelor care au săvârșit fapte de violență în familie în timpul acțiunii legii penale în redacția Legii nr. 167 din 09 iulie 2010 și ulterior acțiunile acestora au fost decriminalizate prin Legea nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16

septembrie 2016, urmează a fi încetate în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece asemenea situații reprezintă cauze de nereabilitare a persoanei.

Astfel, Colegiul penal constată ca fiind întemeiat argumentul procurorului, privind soluția instanței de apel, în această parte, fiind relevante la caz și constatările din pct.6 din Decizia Plenumului Colegiului penal al SJ din 30.11.2017, la recursul în interesul legii, pe dosarul nr. 4-lril-2/2017.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiurile prevăzute în art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care duc la casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile judiciare stabilite în speța respectivă, nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

Reieșind din faptul că, la moment în Curtea de Apel Cahul activează opt judecători, dintre care șapte au participat la examinarea cauzei date, motiv din care este imposibilă formarea unui nou complet de judecată, Colegiul penal conchide că, pentru judecarea rapidă, obiectivă și imparțială a cauzei penale este necesară strămutarea în altă instanță egală în grad și anume Curtea de Apel Comrat.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Velciuc Iacov xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Comrat.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la **28 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Boico Victor